درست و نادرست

۱ می‌توانیم از بی‌ادبان، ادب بیاموزیم. ✓

۲ هر کسی که از کار خود تعریف می‌کند، داناست. ✗

درک مطلب

۱ منظور از عبارت « آموخت و نکرد » چیست؟

۲ چرا سعدی، عالم بی‌عمل را به زنبور بی‌عسل شبیه کرده است؟

۳ سعدی، دانا و نادان را به چه مانند کرده است؟

۴ در عبارت پایانی درس منظور از « بلند آواز و میان تهی» چیست؟

۵ .....

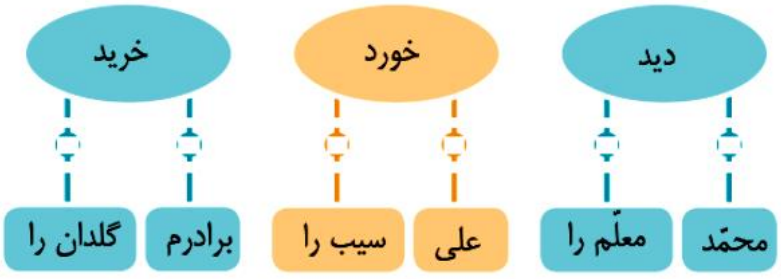
دانش زبانی

اگر فعلی با عبارت های «چه چیزی را ؟ – چه کسی را؟» معنی بدهد می‌تواند مفعول بگیرد. مفعول کلمه‌ای است که در جواب «چه کسی را و چه چیزی را » می‌گوییم.

جمله‌های زیر را بخوانید.

- محمّد، معلّم را دید.
- علی، سیب را خورد.
- برادرم، گلدان را خرید.

حالا به نمودار جمله‌ها نگاه کنید. در گروه گفت‌وگو کنید و به پرسش‌های صفحه‌ی بعد پاسخ دهید.

پاسخ صفحه به صفحه درس فارسی پایه چهارم؛ طراح: سمیرا ابوالقاسمی

۱. یعنی چیزی را یاد گرفت ولی به آن عمل نکرد و آن را در رفتار و زندگی اش به کار نبرد.

۲. دانشمندی که از علم و دانش خود در زندگی‌اش استفاده نمی‌کند و به کسی سودی نمی‌رساند مانند زنبوری است که عسل تولید نمی‌کند و برای کسی فایده‌ای ندارد.

۳. دانا مانند صندوقچه‌ی عطار (عطر فروش) است که حرفی نمی‌زند و خودش هنر خودش را نشان می‌دهد و حتی نیاز به تعریف کسی ندارد و نادان مانند طبل غازی (طبل جنگی) است که صدای زیادی تولید می‌کند اما درونش چیزی نیست و خالی است.

۴. آن چه صدای بلندی دارد اما درونش خالی است مانند طبلی که در جنگ برای ترساندن حریف به صدا در می آوردند.